

at ingen Dommer, saa længe han fungerede i sit Embede som Dommer, maatte modtage eller bære nogen Dekoration eller Titel, og at han, hvis han havde den i Forvejen, ikke maatte bære den, saa længe han var i Embede. Det vilde vist slet ikke af den danske Dommerstand blive modtaget med nogen Vrede. Jeg ved, der er mange danske Dommere, der ere pinligt berørte af, at man tildeler dem Ordener — Titler tildeler man dem maaske ikke saa meget —, og det er mig bekendt, at der indenfor Dommerstanden er Folk, som for deres Vedkommende erklære ikke at ville modtage nogen saadan Udmærkelse, fordi de anse det for et Middel til at korrumpere Dommerstanden og derfor mene at burde protestere derimod.

Saadanne Bestemmelser, som kun kunde virke til Nytte, og som det forekommer mig, at intet fornuftigt Menneske kunde have noget imod, maatte man dog vistnok under de nu foreliggende Forhold kunne faa gennemførte, og det vilde være heldigt, fordi man sikkert derigennem ogsaa vilde dæmme noget op imod den videre og videre Udbredelse af Dekorationsvæsenet. Det er jo en sørgelig Kendsgerning, at ikke alene uddeles der nu mange flere Ordener og Titler end tidligere, men man udbreder derigennem ogsaa Forfængeligheden til flere Samfundslag eller Samfundsklasser, hvor den ikke tidligere var udbredt, for det er jo desværre saaledes, at naar nogle enkelte indenfor en Stand blive dekorerede eller faa en Titel, saa vækkes hos mange andre indenfor denne Stand en Begærlighed efter ogsaa at komme med i Betragtning. Det daarlige Eksempel, som de første indenfor en Stand, der modtage en saadan Udmærkelse, give, smitter og breder sig indenfor Standen. Jeg kan f. Eks. udtale om den Klasse, som jeg i snævrere Forstand tilhører, Sagførerstanden, at den højtærede Justitsminister jo nu er begyndt paa at udnævne Justitsraader og Etatsraader blandt Sagførerne. Det har aldrig fundet Sted før. Justitsminister Nellesmann, Højres Ministre i det hele taget, udnævnte aldrig nogen Sinde en Sagfører som saadan enten til Justitsraad eller til Etatsraad. Hvad i al Verden skal det til? Men det er jo klart, at naar man først er begyndt paa noget saadant, saa smitter

det, saa faar man Snobberi eller Kryberi indenfor vedkommende Klasse eller i alt Fald hos mange Medlemmer af den paa Grund af Regeringens Optræden og ved det slette Eksempel, som de første have givet ved at modtage disse Udmærkelser, som vi slet ikke have kendt til tidligere. Der var god Grund til at dæmme op for det.

Nu kan man jo nok sige, det er et kongeligt Prærogativ at uddele Ordener, Titler osv., kun det er klart, skønt der ikke bliver Tale om egentligt juridisk Ansvar, at det moralske Ansvar for Tildelingen af Titler og Ordener maa hvile paa Regeringen, og det er Ministeriet ogsaa nødt til at paatage sig, for der har sikkert fundet en saadan Tildeling af Titler Sted, at det vilde være en Fornærmelse at vælte det moralske Ansvar derfor over paa Kongen. Det kommer den Minister, som har været Aarsag dertil, til at bære selv, saa at vælte Ansvaret fra Ministeriet over paa Kongemagten, den uansvarlige Kongemagt, den hellige og ukrænkelige Konge, for Maaden, hvorpaa de tildeles, og den vide Maalestok, hvorefter de tildeles, det kan man ikke. Det er nu saaledes, at der gøres en Ridder her i Landet, naar undtages Søn- og Helligdage, saa godt som hver eneste Dag i Aaret. 280 Riddere eller Kommandører, som det vel endnu er sværere at gøre end en simpel Ridder, om Aaret, bliver paa noget nær en hver evige eneste Dag, naar Søn- og Helligdage undtages. Det er meget mere end tidligere, det er en videre Udbredelse af hele denne Smittekilde til Korruption og Forfængelighed, som man ikke kan andet end protestere imod. Jeg vil derfor ønske, at man ud af Arbejdet paa dette Forslag i det mindste maatte faa noget, der betegner et Skridt hen imod Afskaffelsen af Ordens-, Titel- og Rangvæsenet og i hvert Fald straks betød en væsentlig Indskrænkning i den ganske overdrevne Brug, som nu gøres af alt dette.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det er kun et Par Ord til det ærede Medlem, der nu satte sig. Det ærede Medlem mente, at jeg havde fremstillet Forholdene paa den grundlovgivende Rigsforsamling urigtigt. Det er ikke Tilfæl-